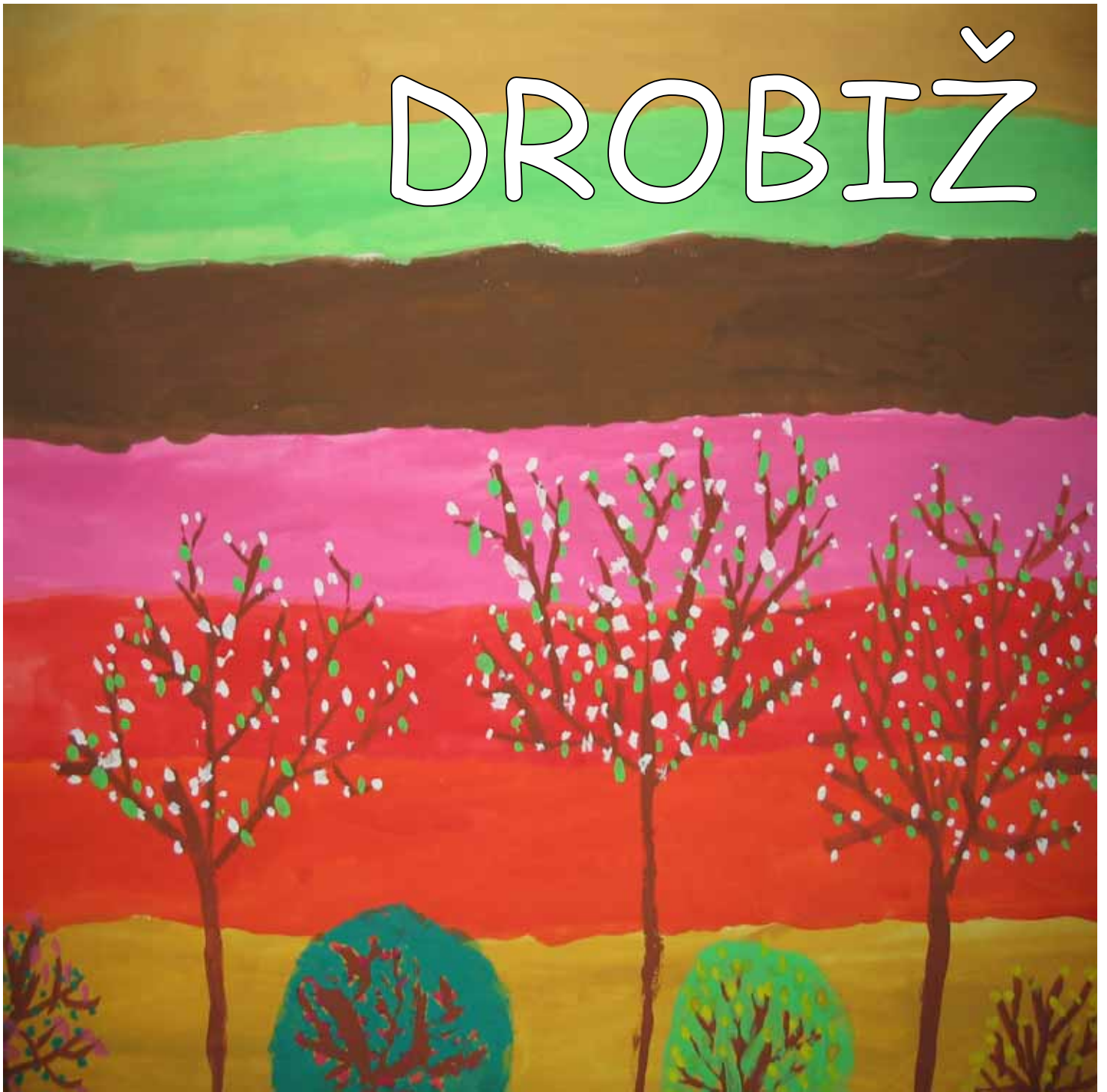

DROBIŽ

ŠOLSKO LETO 2005 / 2006

DROBIŽ je šolsko glasilo
OŠ FRANCETA PREŠERNA KRANJ,
Podružnica Kokrica

UREDNIŠKI ODBOR:
Iza Krامل, Pija Strniša,
Anja Vombergar, Klara Grašič
in njihova mentorica Anita Žibrek, prof.

LOKACIJA IN DATUM IZDAJE DROBIŽA:
Kokrica, maj 2006

Slika na naslovnici: Maja Stritih, 3.f

KAJ TI POMENI PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo mi pomeni nekaj velikega, kjer sem jaz varna. Prijatelj je tisti, ki mi zaupa vse skrivnosti. Prijateljstvo nekaterim pomeni vse na svetu. Hudo bi pa res bilo, če ne bi imel prijatelja in skoraj nobenemu ne bi mogel zaupati svojih skrivnosti, čustev, toplote, ljubezni, veselja. Lahko, da imaš prijateljev veliko, ampak le eden je pravi. To je tisti, ki ti daje zaupanje.

Prijateljstvo je velika sreča. Mogoče bi se kje našel človek, ki nima nobenega prijatelja. Prijateljstvo je tudi to, da zaupaš očetu ali mami ter bratu in sestri.

Nina Nardoni, 3.a

PRIJATELJ

Prijatelj je tisti,
ki te ima rad,
ki ti pri šahu prijaznosti,
nikoli ne da mat.

Prijatelj ti nikoli ne tečnari,
niti ne lenari,
težkih vprašanj ti ne polaga,
saj vse ve,
ker vedno s tabo koraka.

Živa Hude, 3.b

V 3.a smo z učiteljico Marijo naredili take lepe punčke iz cunj.

MOJA ČAROBNA PALICA

Nekoč sem zagledala v izložbi pravo čarobno palico in ker bi imela čez en teden rojstni dan, sem prosila mami, če mi jo kupi. Mami je bila prijazna in dobra in mi jo je kupila. Ko sva prišli domov, sem očetu takoj povedala. Bil je vesel. Potem sva šla na podstrešje in preizkušala čarobno palico. Nazadnje sem rekla: »Duh, čarobni duh, prikaži se, izpolni vse moje želje!« Najprej je iz palice skočil pes, ki se je potem spremenil v duha. Rekel je: »Sem čarobni duh, izpolnim ti vse, kar si želiš.« Skoraj sem padla v nezavest, a je v tistem trenutku prišla mami. Hitro sem rekla duhu, naj se spremeni v knjigo s psi. In res se je. Mami me je vprašala, zakaj berem na podstrešju in sem ji odgovorila, da bi rada imela mir. Mami se je nasmehnila, da ga sedaj ne bom imela več, ker bi mogla pospraviti sobo. Šla sem dol in začela pospravljati. Spomnila sem se na duha in zamahnila s paličico. Duh se je prikazal in rekel: »Kaj želite draga dama?« S prstom sem pokazala na sobo in že je bila pospravljena bolj kot kdaj koli prej. Mami se je začudila, zato mi je dala žepnico, jaz pa duhu, in posebej paličici, počitnice.

Nina Petač, 3.b

Štern Ana, 4.a

DROBIŽ

KAČA

Tadeja Rožman, 2.c

Kača klopotača se plazi po vsem svetu,
ko nabira med,
ga nese še k sosеду.

Sosed ji pomaha, ker kačo ima rad,
kača se obrne,
mu vrže pisker zlat.

Ko pa pride lev,
ravno vidi ga soseda,
saj se ga boji, kot pravega medveda.

Ko pa se obrne, vidi še to kačo,
saj se hitro spomni,
da vidi klopotačo.
Kača ga opazi, skrije se za breg,
ker je spet zapadel drobni beli sneg.

Živa Hude, 3.b

SOVA SONJA JE ZELO VESELA,
LEPEGA ZAJČKA JE UJELA.
O, GOZD PRELJUBI, HVALA TI
VSAJ LAČNA NE BOM VSE DNI.
O, DOBER ZAJTRK DAŠ MI TI.

Pija Strniša, 4.b

Sonce je šlo za goro,
Luno poklicalo bo.
Otrok je zaprl oči,
V daljnje kraje si želi.
Oj, od kod prišel si ti.

Jera Sitar, 4.b

MOJ OBISK PRI ZOBOZDRAVNIKU

»Aaa!« sem zakričala. Začutila sem bolečino. Poklicala sem mami, ki je vsa zadihana privihrala v sobo. Povedala sem ji, da sem začutila bolečino v ustih. Ta je vsa vznemirjena poklicala v šolsko zobozdravniško ambulanto. Mami mi je naročila, naj se hitro preobujem. Ko sem izvedela, da greva k zobozdravniku, sem začutila strah v kosteh.

V čakalnici je bilo zelo neudobno. Bilo je zelo zatoхло. Ko sva čakali, sem že mislila, da ne bom nikoli na vrsti. Potem pa (končno!) je zobozdravnik poklical moje ime. Z mami sva vstopili. Vsedla sem se na zobozdravniški stol. Zobozdravnik je vzel klešče in mi hotel izpuliti zob. Potem pa se je zgodilo, skočila sem vstran in prevrnila zobozdravniške reči. Zobozdravnik me je vprašal, zakaj sem skočila stran. Povedala sem mu, da sem prvič pri zobozdravniku. Zobozdravnik mi je povedal, da ko mi bo izpulil zob, ne bo nič bolelo. Spet sem se ulegla na stol in zobozdravnik mi je izpulil zob. Na koncu sem dobila piškotek.

Potem sem srečno odšla domov.

Ajda Gabič, 3.b

Špela P., 1.č

DROBIŽ

POMLAD JE TU!!

Učenci tretjih razredov devetletke smo se odločili, da to pomlad zabeležimo malce drugače. Udeležili smo se projekta Pomladni dan in tako smo vse od začetka pomladi, 21. marca pa vse do danes veliko ustvarjali in razmišljali o naši skupni prihodnosti. V okviru pouka smo se pogovarjali o vrednotah, kot so mir, strpnost, družina, spoštovanje, prijateljstvo in ljubezen. Naše misli smo izrazili preko plakatov, pesmic in spisov. Spoznali smo tudi nekaj držav EU in pozdrave v nekaj evropskih jezikih, simbole Evropske unije, evropsko himno Odo radosti ter se je poskusili tudi naučiti.

Sodelovali smo tudi z vrstniki iz Romunije in Litve. Z učenci iz Romunije smo si preko elektronske pošte izmenjevali ideje in naše zamisli. Pripravili smo spominski album in ga skupaj s slovensko čokolado poslali Litvancem, v zameno pa smo se tudi mi lahko posladkali z litvansko čokolado.

Tanja Beravs, prof. rp in Nina Erzin, prof. rp

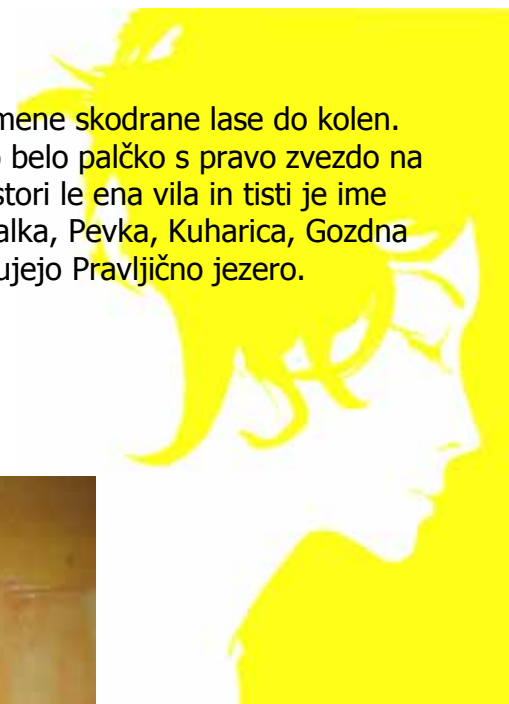

VILE

Vile so lepe deklice, ki znajo čarati in imajo lepe zlatorumene skodrane lase do kolen. Oblečene so v belo tančico brez čevljev in v roki stiskajo belo palčko s pravo zvezdo na koncu. Z njo pričara pomlad, poletje, jesen in zimo. To stori le ena vila in tisti je ime Čas. Obstajajo še druge vile. Na primer: Zaspanka, Plesalka, Pevka, Kuharica, Gozdna vila in tako dalje. Vse živijo ob lepem jezeru, ki ga imenujejo Pravljično jezero.

Nina Petač, 3.b

Jaša Baudek, 3.g

Opoldne smo se odpravili. Bilo je zelo težko, saj smo se že na pol poti ustavili. Vsi smo popili malo soka in se odpravili naprej. Pri prevoženih sedmih kilometrih smo zagledali gostilno. Ati je rekel, da se še zadnjič ustavimo in pojedemo sendviče. Ko smo se potem odpeljali, sem jaz padel in se ranil. Samo ni bilo tako hudo, da ne bi mogel kolesariti. Na koncu smo le prišli nazaj domov. To je bil lep dan, ki bo ostal v mojem spominu.

Elvis Jusufovič, 4.a

S KOLESOM NA IZLET

Neko soboto pri kosilu je ati rekel, da gremo jutri s kolesom okoli Brda. Bil sem zelo vesel, ker nisem imel nič za početi. Potem je prišla nedelja. Zjutraj sem pojedel zajtrk in se pripravil na kolesarjenje. S seboj smo vzeli dva soka in štiri sendviče.

NOVOLETNE POČITNICE

Prišle so, kot ponavadi, novoletne počitnice. A ker je padal še tri dni sneg, smo se zato odločili, da gremo k mami na počitnice.

Ko smo prišli k mami, nas je že nestrpno čakala pred vrati. Takoj ko smo vstopili v hišo, smo najprej jedli zajtrk, potem smo se odločili, da gremo malo ven. Takoj smo naredili smuči in šli teptat v breg, ki nam ga je ata pripravil. Čez pol ure je bila proga steptana za spuste. Prvi sem se spustil jaz, a ker sem videl, da proga ni dosti strma, sem jo mislil podaljšati za kakih pet metrov. To mi do kosila ni uspelo. Po kosilu sem le uspel poteptati vsaj tri metre in opravil sem veliko spustov. Po večerji smo gledali film, potem pa je sledilo umivanje in nato spanje.

Tjaša Vugrin, 4.a

Ko sem se naslednji dan zbudil, sem kakor zmeraj zajtrkoval, potem pa je spet sledil moj spust iz višine petih metrov. Seveda mi je to takoj uspelo. Ker sem dobil veliko hitrost in nisem vedel, kam se vozim, sem se zaletel v neki drog. Ker sem pri tem videl vse zvezde, sem se nato raje spuščal s sankami.

Jure Mrak, 4.a

Po kosilu je prišel pome ati, da sem lahko doma (seveda z bolečino) praznoval novo leto.

Anže Bertoncelj, 4.a

BILI SMO NA TABORU V RETNJAH

Lovili smo ribe.
Jahali smo konja Pegija.
Obiskali smo lovca.
Božali smo koze.
Poslikavali smo panjske končnice.
Vlivali smo svečke.
Krmili smo muflone.
Izdelovali smo iz gline.
Čebelar nam je pokazal čebele.

Dora Grašič, 2.č

Take izdelke pa smo iz gline ustvarili v 3.a razredu.

Lovili smo ribe.
Imeli smo dobro kosilo.
Izdelovali smo le svečke.
Obiskali smo lovca.
Imeli smo zabavo.
Kurili smo kres.
Slikali smo na panjske končnice.

Maruša Pavc, 2.č

Jahali smo Pegi.
Božali smo ovce.
Zvonili smo na zvon sreče.
Naredili smo izdelek iz gline.
Šli smo na Vetrno.
Na Vetrnem nas je pričakal lovec.
Plezali smo po skalah.
Videli smo čudne rože.
Krmili smo muflone.
Igrali smo se na igralih.
Učiteljica Anita se je gugala.
Lovec nam je pokazal, kako pes prinese žogo.
Tinkara se je ustrašila pikapolonice.
Imeli smo kres. Imeli smo žurko.
Lovili smo ribe.
Bili smo pri čebelarju.
Igrali smo se Harrya Potterja.
Za kosilo smo imeli juho.
Ko je padal dež, smo risali.

Nina Verčič, 2.č

DROBIŽ

Lidija Dugon

RDEČA KAPICA IN PIKA NOGAVIČKA NA OBISKU PRI POVODNEM MOŽU

Rdeča Kapica in Pika Nogavička sta šli k reki Ljubljanici in sta slišali povodnega moža, ki je govoril, da je premalo vode. Pika je zagledala zvrnjeno drevo. Potem je pobrala drevo in ga nazaj posadila. Povodni mož jih je povabil na vročo čokolado. Pika se je zahvalila. Rdeča Kapica je rekla: »Mljask kako je dobra!« »Bosta še«, je vprašal Povodni mož. Pika Nogavička je rekla: »Ne, ne hvala.«
Potem sta šli domov.

Žan Jauh 3.g

Rdeča Kapica in Pika Nogavička sta šli na obisk k Povodnemu možu. S seboj sta nesli kruh. Povodni mož je bil zelo hud, zato ker zamujata. Hodil je po gradu. Končno sta prišli. Povodni mož je rekel Rdeči Kapici, da bi se poročila z njim. Rekla je: JA! Pogovarjali so se o poroki z Rdečo Kapico. Pika Nogavička je sešila poročno obleko. Na poroki je bilo zelo lepo. Rdeča Kapica je kmalu rodila otroka.

Tamara Popovič, 3.g

Anja Vombergar, 4.b

DROBIŽ

PRVOŠOLČKI SE PREDSTAVIJO S SVOJIMI PODPISI!

PALČICA JANJA PIŠE TEST

Palčki imajo visoke klobuke iz cvetov od vrtnic, iz melisinih listov... Janja je palčica in ima klobuk iz cvetov od vrtnic, njena mama je Mojca, njen oče je Tomaž, sestra je Liza, brat pa David.

Nekega dne se je Janja igrala s svojim bratom in sestro slepe miši. Pripeljal je avtobus, mama je Janjo poklicala, naj se obleče za v šolo. Janja je bila zelo živčna, ker danes pišejo. Zнала je skoraj vse, razen imen iglastih dreves. Mama Mojca jo je tolažila, oče Tomaž je pa rekel: »Zakaj se pa nisi učila?« Ampak Janja se ni zmenila za očeta. Na lisjaku, to je avtobus, so prišli kar hitro v šolo.

Učiteljica je vsakemu dala test in rekla da imajo danes na voljo 90 minut. Janja je vedela čisto vse. Učiteljica je pregledala teste in jih razdelila nazaj.

Janja je dobila oceno 5.

Mami Mojca, oče Tomaž, sestra Liza in brat David so jo pohvalili. Od takrat se Janja raje prej vse nauči.

Živa Dolenšek, 3.g

Glineni izdelki učencev iz 2.č

DROBIŽ

Sonce sije iz neba
Luna kmalu bo prišla
O, potem bo temna noč
Vsi bomo stekli proč
O, lep dan, lahko noč

Klavdij Starman, 4.b

Sneg že pada na zemljo,
List že odpadel je,
O, sneg ti mrzel si,
Veselijo se otroci,
O, padaj, padaj prvi sneg.

Bernard Ahlin, 4.b

PESEM ZA MAMICO

Mamica moja,
jaz sem tvoja,
ti si moja,
skupaj se zibljeva na gugalnici,
midve sva srček, drugi pa ne.

Kaj bi naredila,
če te ne bi imela,
kaj, kaj,
no, no, no, no.

Saj midve sva parček,
eni pa ne,
ti si moja, jaz pa tvoja.

Ati in brat sta pa skupaj,
diri, diri, daja.

Nika Šter, 3.g

Matic Žumer, 2č

ŠOLA SE JE ODPRAVILA NA POTEPI

Lepa bela šola se je končno razveselila, ker ni bilo v njej več otrok. Končno, si je šola oddahnila sama pri sebi, si bom lahko privoščila nekaj časa počitnic. Nato je še dejala: Počitnice sem si seveda že izbrala. To je bilo morje in Egipt. Najprej bom uživala počitnice na morju, nato šele v Egiptu. Kar zdajle se bom pripravila, je dejala. Vzela je iz omare potovalko in spravila vanjo vse stvari, ki jih bo vzela s seboj. Naročila pa si je karto za avtobus. Šla bo v prihodnostni Terme Čatež. Prav zanima, jo kakšen bo. Odhod ima ob 11:00. Tam bo to en dan. Zdajle je ura bila 9:55. Torej kmalu bo deset. Potem, ko bo prišla v Terme Čatež, bo šla še v Egipt, tudi za en dan. Seveda je morala biti tam že petnajst minut prej. Nato si je morala umiti še zobe, se oprhati, nekaj pojesti saj se bodo vozili dve uri. To je trajalo točno pol ure. Do tja je porabila petnajst minut. Zato se je odpravila na pot in zapustila svoje stanovanje. Naročila je taksiju, naj jo pripelje na Zeliščno polje. Tam je bila že dvajset do enajstih. Na Zeliščnem polju je bilo še trideset osnovnih šol. Potem je pa prišla neka posebna šola, ki jih bo vodila, da si še kaj zanimivega ogledajo in izvedo. Vsaka šola naj si poišče par in se usede na sedež, je zaklicala voditeljica. Potem, če še nekatere ne veste, je nadaljevala, boste šli direktno iz Čateža v Egipt. Bela šola je sedela s Pomarančno. Pomarančasta šola je bila mirna, razumljiva in prijazna. Imela je trideset oken, ker je bila tudi zelo velika in štiri vhodna vrata.

Večino izleta je bela šola spala. Ko se je ravno zbudila, so bili že tam. Tako, je zavzdihnila posebna šola, zdajle bomo najprej nekaj pojedli, nato pa bomo šle uživati v bazen. Šle so jesti v gostilno Njam in se pogostile z gobovo juho, mesom, krompirjem sladicami, čipsom, čokolado in s tenkimi palčkami. Tam so se še malo pogovarjale, nato plačale račun in odšle. Z avtobusom so se ustavile, pred plažo preoblekle so se v kopalke in stekle k bazenu. Tako punce, je spet zaklicala voditeljica, najprej boste v vodi, nato pa vas bom peljala v majhen muzej. Potem se bomo kmalu vrnile v svoje avtobuse in se odpeljale v Egipt. Seveda spanje se bo štelo na avtobusu, ne v postelji. Pa če vas zanima, koliko je ura. Zdajle bo okoli 17:00. Vse šole so se začele spraševati: že, že, že? Zato raje pohitite, je rekla. Še eno uro so se kopale, več pa ne, ker je bila že toliko ura.

Hitro so stekle še v muzej, na avtobus, potem pa v Egipt. Vse šole so spale, le voznik je vozil. Ko so se zbudile, so že stali pred visoko piramido. Gledale so ljudi, ki so bili oviti s samimi belimi rutami. Šole so si ogledale muzej, lahko so kaj kupile, videle so spomenike in tako naprej. Prišli so do velike Sfinge. Pokrajina je bila sama lepa puščava. Šole, če so hotele, so lahko tudi kaj fotografirale.

Ko so prispele šole domov, so bili zelo vesele, spočite pa ne, ker so skoraj ves dan hodile. Zdajle je lepa bela šola razmišljala o temu: *Povsod je lepo, a najlepše je doma.*

Nina Nardoni, 3.a

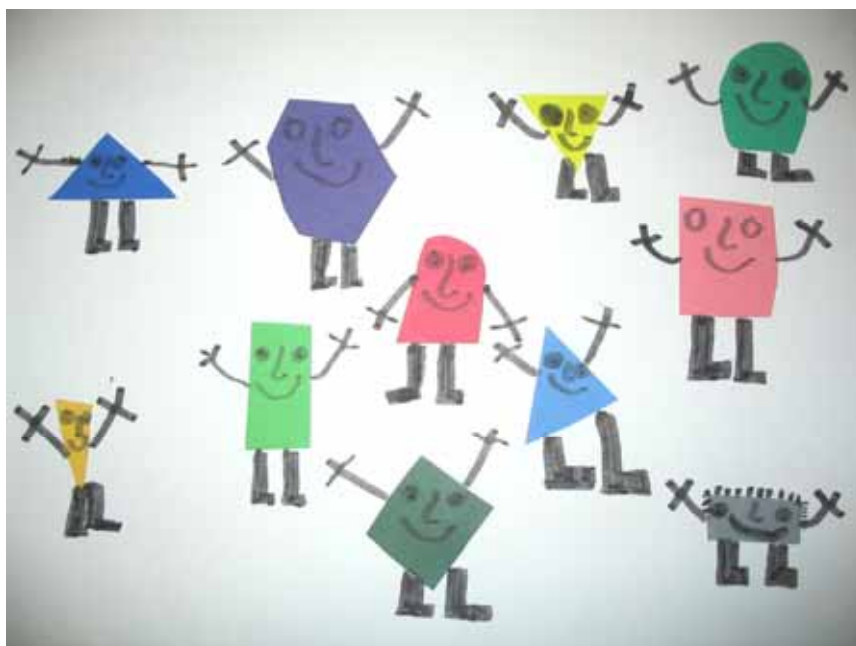
DROBIŽ

SOLZA SREČE

Jaz sem solza sreče.
Rada pojem, se vrtim,
v šoli dobro se učim.
Že do sto preštejem.
In kako mi je ime, vedeli bi radi.
Pravijo mi solza sreče.
Če si vesel, se jokati boš začel.

Tamara Popovič, 3.g

Anže Granula, 2.c

Lana Miklavc, 2.c

KDO JE PRAVI PRIJATELJ?

Prijatelj je tisti, ki se z njim dobro razumeš. To pomeni, da te ne tepe, prizadene, se pogovarja, ti pomaga in zaupa. Prijatelj ti mora vedno zaupati, te spoštovati, se pogovarjati, ti pomagati – le to je pravi prijatelj. Če te drugi sošolec prizadene, ti pravi prijatelj vedno pomaga in te brani.

Prijatelj je tisti, ki se z njim dobro razumeš. To pomeni, da te ne tepe, ne prizadeva, se pogovarja, ti pomaga in zaupa. Kadar se želiš nekomu zaupati, se obrneš na prijatelja. On te bo vedno poslušal. Prav je, da si tudi sam pravi prijatelj.

Patrik Trobec, 3.a

DROBIŽ

Sinička po vejah skaklja,
Lepo prepevati zna,
O, kako je to lepo,
Veter nosi me v daljavo,
O, ptičica poj mi za zabavo.

Ema Žmitek, 4.b

Jure, 4.b

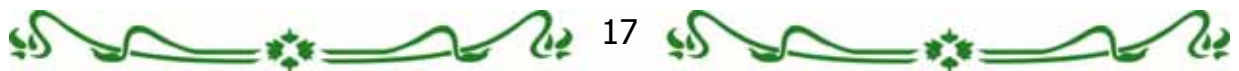
Neža Flis, 3.f

Sama je deklica po gozdu hodila,
Lovila je pravega krokodila.
Ona košaro je prevrnila.
Vanjo ujela se je majhna čebela,
Ona pa meni že ne bo odletela.

Lenka Jerele, 4.b

Lenka Jerele, 4.b

MOJA ČAROBNA PALICA

Nekoč sem na travniku našla čarobno palico. Bila je čisto navadna. Poleg nje sem našla še kristalno kroglo. Ko sem pobirala palico in se zazrla v kroglo, sem notri videla mojo sestrično, ki je tekla. Kar naenkrat pa je pripeljal avto in jo povozil. Spodaj pa je pisalo, da moram to preprečiti. Potem pa je čarobna krogla izginila. Pod njo je bil listek, na katerem je pisalo, da ko se ti nekaj pokaže, izgine in se spremeni v knjigo UROKOV. Hitro sem stekla domov, pogledala pod posteljo in tam je bila ta knjiga. Hitro sem v njej poiskala urok, ki te zapelje do nevarnosti, ki jo moraš sam rešiti. Ko sem s čarobno palico prišla k moji sestrični, sem nekako mogla zavrteti čas nazaj. Vzela sem knjigo, se skrila za vogal in poiskala urok za vrtenje časa nazaj. Čas sem zavrtela nazaj za pet minut. Stekla sem k sestrični in jo poskusila privabiti v hišo. To mi je hitro uspelo, ker me sestrična rada uboga. Ko je pripeljal tovornjak, sem ga s palico začarala v žabo, voznika pa v kemično pisalo. Zaradi palice mi je vse to uspelo in še sedaj mi pomaga rešiti vse vozle v življenju. Brez te palice bi bila v mojem življenju prava zmešnjava.

Maja Tepina, 3.b

Tilen Jelenc, 1.c

DROBIŽ

MORSKA BOLEZEN

Ta pesem govori,
da jo slišiš tudi ti.
Dekleta zvoke spuščajo,
da svoje fante očarajo.
Na ples se urno odpravijo,
ko svoje fante čakajo,
na plesu se vsi zaljubijo.
Naslednji dan poroka bo.
Ko pride princ na konju,
princesa Ariela vanj takoj
zaljubi se.
Drugi dan v sirovo piramido
na poroko sta šla,
a celo pot sta se poljubljala.

Sestavile:

Manca Urana, Urša Kapler in Neža Flis; 3.a

Ponovno se vam predstavljajo lutke – punčke izdelane v 3.a razredu.

Sandra Boncelj, 2.č

TORBA ME JE NESLA V NAROBE ŠOLO

Nekega dne, ko sem šel v šolo, me je torba nesla v šolo. Namesto, da bi jo jaz nesel, me je ona nesla.

Ko pa me je torba prinesla v šolo, me je dala na stol. Učiteljica je prišla notri. Stol se je usedel na učiteljico. Učiteljica je vstala in šla pred tablo. Vzela je kredo in jo dala tabli. Tabla je učiteljico napisala od glave do nog.

Ko je bilo konec prve ure, smo imeli odmor. V odmoru je bilo vse narobe. Miza je dala malico na enega fanta, da jo je držal. Ko smo pojedli, nas je malica nesla v kuhinjo. Potem naj bi šli v razred a namesto, da bi mi odšli v razred, je razred šel v nas. Podobno je bilo kot prvo uro, samo da smo imeli matematiko. Računi so nas reševali. Ko je bilo konec pouka, me je torba nesla v naroben dom.

Tomaž Trelc, 4.a

VSE NAROBE

Nekoč je živel kraljček, ki mu je bilo ime Cesarček. Nekoč je rekel: mir, mir, mir, potrebujem! Potem prišel je v Konjice in naročil krvavice, še naročil tri potice in za konec štiri sladice. Potem prišel je v cvetličarno, kjer je videl konjsko farmo. Prišel je v lončarno, od tam naprej pa v draguljarno. Potem prišel je na svoj grad, kjer je videl vso divjād. Za konec šel je v Egipt, kjer je videl piramido Šklipt.

Sestavile:

Neža Vombergar, Maja Stritih, Eva Zagoričnik; 3.f

DROBIŽ

KAJ SE ZGODI Z DEŽNIMI KAPLJICAMI, KO PRIPOTUJEJO IZ OBLAKOV?

Učenci iz 2.c razreda

MIHA: Nastane luža.

ŠPELA: Če kapljice padejo na rožice, jih rožice popijejo.

TADEJA R.: Ko kapljice padejo na zemljo, lahko tam kaj zraste.

JULIJA: Kapljice padejo lahko na strehe hiš ali na strehe avtomobilov.

NINA: Ceste se zmočijo.

TIM: Nastane voda.

Učenci iz 2.č razreda

MARTIN: Potopijo se v zemljo kot nekakšni potapljači.

LUKA: Dežne kapljice gredo notri v zemljo in se tam razpršijo na vse strani.

MATIC: Zmočijo zemljo. Lahko pa padejo na asfalt in če je asfalt nagnjen postrani, se kapljice skotalijo dol.

SANDRA: Kapljice lahko pogreje sonce in se tako posušijo.

NEŽA: Kapljice se vpijejo v zemljo.

PRIJATELJI

Moj najboljši prijatelj je Patrik. Moj prijatelj je zato, ker se veliko pogovarjava, v šoli mi velikokrat kaj posodi, če česa nimam. Če kateri od naju ne razume učne snovi, jo rada razloživa drug drugemu, če pa kateri od naju zboli, si posodiva zvezke. Tudi v prostem času se rada druživa. Včasih se voziva s kolesom, včasih pa igrava namizni tenis. Vesel sem, da je moj prijatelj, ker se vedno lahko zanesem na njega.

Aljaž Rogl, 3.a

Pravi prijatelji so kot biseri, ker so redki in zelo dragoceni. Pravi prijatelj je tisti, s katerim se dobro počutim, se rada z njim igram in pogovarjam. Pravi prijatelj me ne žali, me ne opravlja in me nikoli ne spravi v slabo voljo. Rad mi pomaga, mi zaupa in se veseli z menoj. Z njim nisem zato, ker mi je dolgčas, ampak zato, ker ga imam rada. Pravi prijatelji so kot zvezde, ki jih ne vidiš vedno, ampak veš, da so nekje tam.

Neja Cunk, 3.a

METULJČEK

Metuljčki so z zvončki pocingljali
in pomlad priklicali.
Ven iz zemlje so zvonili, prvi pricingljali
in še druge rožice so poklicali.
Naj prišel bi prvi maj, aj, aj, aj, aj.

JELEN

Jelen Jelenček,
najljubša žival,
sam sem ostal,
sam sem ostal.
Na dvorišču sem zagledal
jelena, ki je pel:
Sam sem ostal doma,
la, la, la, la.

PRVIČ NA KONJU

Ko sem prvič šel na konja,
sem se še zelo bal,
da ne bi na njegovem sedlu
sam ostal;
bav, bav, bav, bav.

SONČNICE

Sončnica je sklenila, da bi moža dobila.
Da bi otroka imela
in da bi najlepše pela.
Ko je končno moža dobila,
se je poročila in preselila,
da bi otroka dobila...

Tadeja Rožman, 2.c

MEDVEDEK SLADKOSNEDEK

Jaz imam medvedka,
velikega sladkosnedka,
rad spi in v sanjah
puhaste ovčke lovi.

Naš medvedek je zelo priden,
v mojem srcu vedno viden,
zelo je osvetljen,
kakor ni noben.

Ko naš medvedek se zbudi,
kozarec meda si želi,
da lahko ponoči pazi,
da se kaj ne zgodi.

Živa Hude, 3.b

Gaber iz 1.c

DROBIŽ

IZLET

Nekega lepega sončnega dne smo se mami, sestra Neža in jaz odpeljali s kolesom na izlet. Najprej smo iz ulice zavile na levo. Potem smo se peljale čez naselje. Peljale smo se tudi mimo gradbišča in potem čez most. Z mosta smo opazovale avtomobile, ki so drveli po avtocesti.

Potem smo se po strmem klancu pripeljale na Rupo. Kot zmeraj, kadar gremo same, sem se jaz peljala prva. Zavila sem s ceste na polje. Peljale smo se tudi mimo cerkve na Rupi. Potem smo se peljale čez polje, kjer je bila pot zelo dolga. Na koncu poti čez polje, smo zavile mimo gasilskega doma. Potem smo šle peš čez prehod za pešce in kolesarje v križišču sredi Kranja. Zapeljale smo se še kakih dvesto metrov naprej. Ustavile smo se šele na Slovenskem trgu. Jaz in mami sva odšli po sladoled, sestra Neža pa je počakala pri kolesih. Ko smo polizale sladoled, smo se odpravile proti domu. Nazaj smo se odpeljale mimo gasilskega doma, mimo avtopralnice in mimo vojašnice, ki je seveda obdana z drevesi. Tudi to pot smo se odpeljale čez most. Peljale smo se tudi mimo trgovine. Nato smo zavile v nasilje. Peljale smo se še par metrov in nato zavile v ulico. Doma na dvorišču sem stopila s kolesa, obesila čelado na krmilo, saj sem vedela, da je našega izleta konec.

Anja Vombergar, 4.b

Zupanc Polona, 4.a

DROBIŽ

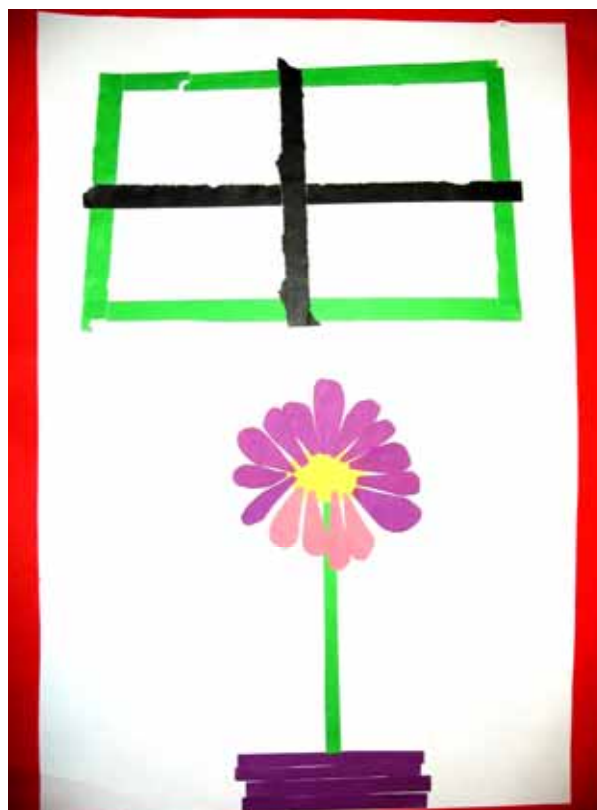

Slovenija svetlika v soncu se,
Ljubljana njeno glavno mesto je.
O, oblak zakrij nebo,
V pozdrav na to zemljo,
O, doma je res lepo.

Anja Vombergar, 4.b

Sara spančka zelo sladko.
Luna nosi jo mirno.
O, kako je nam mrzlo.
Vrabček poje nam lepo.
O, kako je to lepo.

Eva Grah, 4.b

Lara Jauh, 3.g

REŠI KRIŽANKO IN ODKRIJ GESLO V NAVPIČNI VRSTI!

1.	■	■	■	■	■	□	□	□	□	□
2.	□	□	□	□	□	□	■	■	■	■
3.	■	■	■	■	□	□	□	□	■	■
4.	■	■	■	■	■	□	□	□	□	■
5.	■	■	□	□	□	□	□	■	■	■
6.	■	■	■	■	■	□	□	□	□	□

1. KAJ RASTE V GOZDU?
2. HARRY _____?
3. KAJ NAM DAJE SVETLOBO?
4. KAJ SE NAPIHNE?
5. KDO ŽIVI NA SEVERNEM TEČAJU?
6. KAKO IMENUJEM KRAVE IN VOLE S SKUPNIM IMENOM?

Sestavila: Klara Grašič, 4.b

DROBIŽ

Sara sanja lepe sanje,
Luna ponesla jo bo vanje,
O, kako je tam lepo
Veliki zmaji plešejo,
O, prava pravljica je to.

Klara Grašič, 4.b

Julija Rudež, 2.c

Sara v gozd je odšla,
Lepo se je sprehajala,
O potem je lev prišel,
Volk pa za njo drvel,
On me že ne bo ujel!

Tim Zalokar, 4.b

SONCE JE ŽE ZAŠLO,
LUNA PRIŠLA JE NA NEBO,
OBLAK JE SPUSTIL KAPLJIC PAR,
VELIKE KOT EN LOPAR,
OH, KAKO JE TO LEPO.

Aleš Šilar, 4.b

Leo Fister, 1.č

Sonce sije tukaj le
Lipa stoji vedno še
Otroci pa igramo se
Vila sem prileti
Ona začara nas vse
mi pa kar igramo se.

Jan Sušnik, 4.b

DROBIŽ

RDEČA KAPICA IN PIKA NOGAVIČKA NA OBISKU PRI POVODNEM MOŽU

Pika Nogavička in Rdeča Kapica živita blizu reke. Vsak dan se skupaj igrata in gresta na sprehod.

Nekega dne sta se odločili, da gresta k reki. Tam sta videli Povodnega moža. Odločili sta se, da ga gresta obiskat. Povodni mož je bil ravno prave volje, ko je zagledal Piko Nogavičko in Rdečo Kapico. Saj je potreboval pomoč. Njegova žena in otroci so se ujeli v past in jim je moral pomagati. Piko Nogavičko in Rdečo Kapico je prosil za pomoč. Pika Nogavička je dvignila past, Rdeča Kapica pa je otroke pripeljala varno domov. Povodni mož se je zahvalil in postali so večni prijatelji in vsak dan sta radi zahajali tja.

Klara Mohorič, 3.g

Žan Jauh, 3.g

REŠI KRIŽANKO IN DOBIL BOŠ ODGOVOR NA UGANKO!

UGANKA: REVIJA, V KATERI REŠUJEŠ KRIŽANKE, BEREŠ SPISE IN PESMI TER GLEDAŠ SLIKE?

GESLO:

1.																				
2.																				
3.																				
4.																				
5.																				
6.																				

1. JE DOM RASTLIN IN ŽIVALI
2. PLOD TEGA DREVESA JE ŽELOD
3. POŠILJA NAM TOPLOTO
4. ZNAČKA, PRI KATERI RAD BEREŠ
5. RAZVESELJUJEJO NAS S PETJEM
6. ŽIVAL V BODIČASTI SUKNJI

SESTAVIL/A:
Anja Vombergar, 4.b

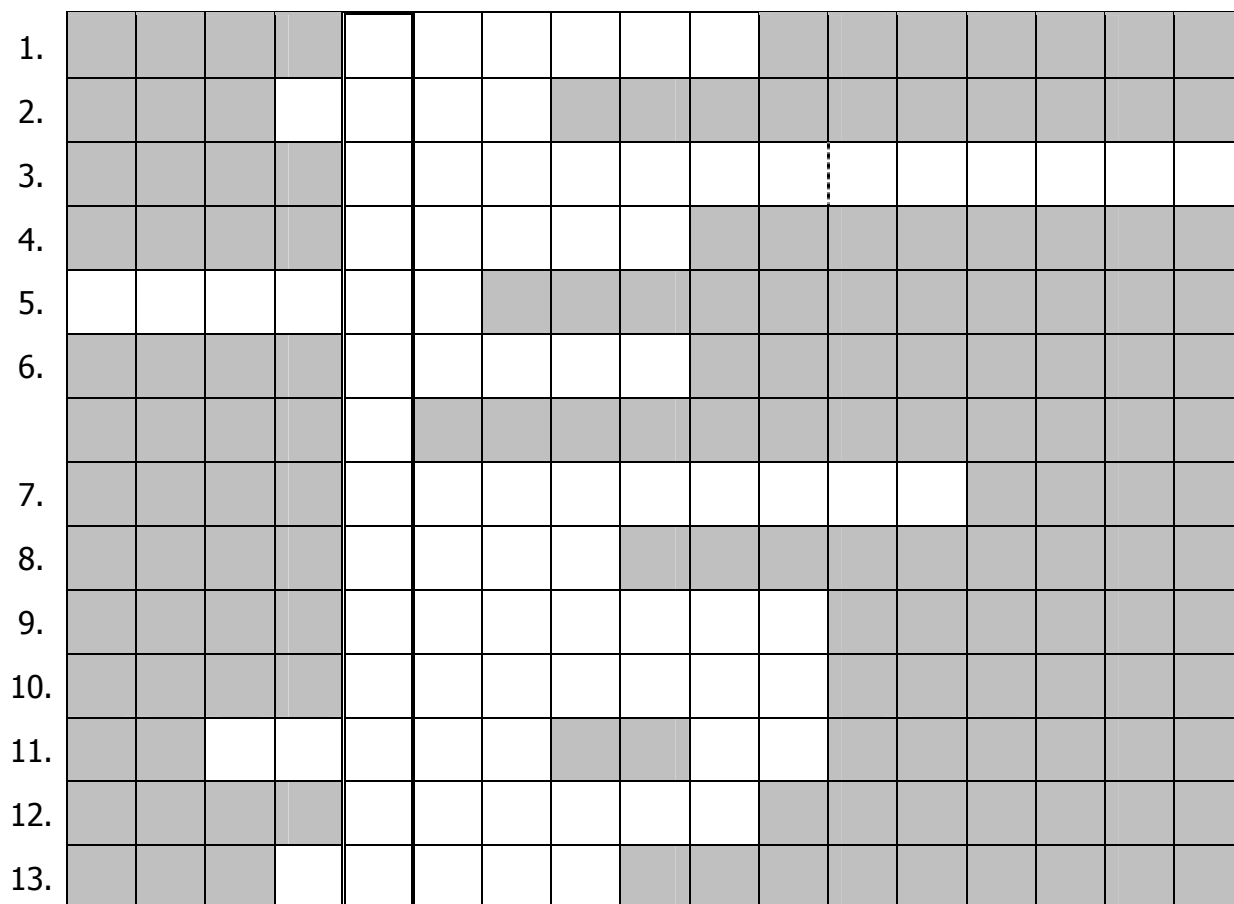
Peter Pavc, 1.č

DROBIŽ

REŠI KRIŽANKO IN V NAVPIČNI KOLONI BOŠ ODKRIL GESLO!

1. S ČIM SE OSTRIFEŠ
2. JE DOM RASTLIN IN ŽIVALI
3. ŠOLSKA URA, PRI KATERI USTVARJAŠ, SE IMENUJE
4. SLIKAR RIŠE _____
5. ZELO ZNANI IGLAVEC
6. NA NJEJ RASTEJO OLIVE
7. KJE SE GUGAŠ?
8. ŠKOFJA _____
9. S ČIM RAZKUŽIŠ RANO
10. LJUBKA GOZDNA ŽIVAL
11. RAZVESELJUJEJO NAS S PETJEM
12. NAJVEČJI ONESNAŽEVALEC
13. DAJE NAM SVETLOBO

SESTAVILA: IZA KRAMPL, 4.b

REŠI KRIŽANKO IN DOBIL BOŠ IME VASI, KI TI JE ZELO ZNANA!

1.									
2.									
3.									
4.									
5.									
6.									
7.									

1. IGLAVEC
2. KMALU BO KONEC _____
3. NAŠA MALA _____
4. Z NJIMI REŽEMO
5. VODNA ŽIVAL S ŠKRGAMI
6. MUCA _____
7. VSAK JE SVOJE SREČE _____

SESTAVILA: PIJA STRNIŠA, 4.b

Ema, 4.b

DROBIŽ

Zahvala

V mesecu januarja nam je lastnik trgovine s čevlji JANEZ na Kokrici, gospod Janez Jazbec, podaril televizijski sprejemnik za potrebe našega vrtca. Prav lepo se mu zahvaljujemo za lepo darilo in želimo, da trgovina na Kokrici uspešno posluje, saj je prav s tem darilom dokazal, da mu ni samo za dobiček, ampak kaj dobrega storiti tudi našemu kraju.

Še enkrat v imenu malčkov iskrena hvala!

Še imena malčkov: Teja Popovič

Aljoša Breskvar

Ajda Keršič Ahlin

Zahvala

Letošnja zima nas je obilo zasula s snegom. To smo izkoristili tudi na šoli in po nekaj letih zopet stopili na tekaške smuči. Na šoli imamo manjše število smuči in opreme, tako smo lahko z enim razredom izvedli treninge. Za pomoč pri delu se zahvaljujemo gospodu Maksu Jelencu. To dejavnost so opazili tudi krajanji in gospod Jože Drempetič nam je podaril opremo za dva učenca. Za to dobrodelno dejanje se mu lepo zahvaljujemo.

